

Cyryl a Metod – 5.7.2021 – Čo je lepšie? Začiatok alebo koniec?

Ďakujeme Ti, nebeský Otče, za ľudí, ktorí tvorili dejiny. Za ich trpezlivosť, ocbotu, obetavosť a múdrosť, pretože vďaka tomu aj my dnes môžeme prežívať Tvoje požehnanie. Ďakujeme Ti, že môžeme slobodne počúvať Tvoje slovo a byť Tvojimi nasledovníkmi. Aj v túto chvíľu k nám prehovor cez príklady ľudí, ktorí tu boli pred nami a nás urob príkladom pre iných. Amen.

Kazateľ 7:8-14 „Lepší je koniec vecí ako jej počiatok, lepší je trpezlivý človek ako povýšenec.... Nehovor: ako je to, že predošlé dni boli lepšie ako terajšie? Lebo nepochádza z múdrosti, ak sa tak pýtaš.... Výhodou poznania je: že múdrosť život dáva tým, čo ju majú. Pozri sa na Božie dielo! Lebo veď kto môže narovnať to, čo skrivil? V dobrý deň buď dobrej vôle. V deň zlý si uváž: aj tento deň učinil Boh ako tamten, aby človek nevypátral, čo príde po ňom“.

Iste záleží od toho, čo to je, ale zväčša je pre nás začiatok všetkého krajší ako koniec. Aj zaľúbenosť je na začiatku krásna, potom príde otvorenie očí. Nová práca je najprv skvelá, potom človek zistí mnohé nedostatky. Kniha môže byť na prvých stránkach dobrá, ale potom sa ťažko a dlho číta, lebo je nezábavná.

Možno aj mnohí veľikáni dejín a viery boli zo začiatku nadšení, ale potom prišlo sklamanie, prenasledovanie alebo zloba ľudí. To isté mohli prežívať aj Cyril a Metod, za ktorých príchod na územie Veľkej Moravy dnes ďakujeme. Prišli tu s dobrými úmyslami a zo začiatku sa zdalo, že ich práca tu bude mať zmysel, bude prijatá a ich námaha prinesie ovocie. No neskôr boli nenávidení, prenasledovaní, väznení a nad ich prácou aj dnes mnohí iba mávnu rukou. Ale aj vďaka nim dnes môžeme rozprávať vo svojom jazyku, môžeme čítať Bibliu, môžeme mať svoju kultúru. Nie, neboli jediní, ale aj oni patrili do reťaze našich predkov, vďaka ktorým tu dnes môžeme ako národ, ako cirkev, ako kresťania existovať.

Kazateľ nám pripomína, čo robili, aké vlastnosti mali a na čo by sme aj my mali klásť dôraz.

Máme byť pokorní a trpezliví – netrpezlivosť sa rodí z pýchy, ktorá si myslí, že všetko vie a že do všetkého najlepšie vidí. Netrpezliví človek má pocit, že všetkému rozumie a rád by, aby sa všetko dialo podľa jeho plánov a túžob. Ak to tak nie je, potom sa hnevá a je podráždený. Len si spomeňte na dlhé čakanie u lekára napríklad. **Ak sme netrpezliví, sme zlí k Pánu Bohu aj k ľuďom a prichádzame o dôležité momenty, pretože v tom hneve a netrpezlivosti si nevšímame to, čo sa deje, to podstatné.**

Cyryl a Metod museli byť trpezliví. Keby takí neboli, nemohli by sa vzdelávať, ani skoncipovať staroslovienčinu, ani prekladať Bibliu, ani budovať kultúrny základ... Neboli by nič dokázali, keby neboli trpezliví. Preto aj my by sme mali trpezlivo a pokorne pristupovať k životu s tým, že by sme nemali zabúdať na to, že Najvyšší má svoj čas. Ako sa hovorí: Jeho mlyny melú pomaly, ale isto. Ak sme netrpezliví dávame najavo svoju nedôveru, ktorá znamená, že si nectíme Božiu zvrchovanosť, spravodlivosť a správne načasovanie. **Kto nedokáže čakať, nedokáže ani správne pracovať, ani prinášať ovocie. Lebo každé ovocie musí dozrieť. Tak aj my. Preto musíme čakať. Pokorne a trpezlivo, že Boh vie, čo robí.**

Neobracat' sa len do minulosti – ak sa človek uväzní v minulosti, nemôže sa posunúť dopredu. Izraelci to tak robili na púšti, keď sa stále obzerali za životom v Egypte a nevideli aktuálne Božie požehnanie ani Jeho zaslúbenia pre budúcnosť. **Človek zacyklený v minulých dňoch stráca dôvod na vďačnosť, začne reptat', sťažovať sa a to ho oberá aj o dôveru voči Pánu Bohu. Zároveň ho pohľad do minulosti oberá o túžbu niečo zmeniť, niekam sa pohnúť, niečím sa stať.** Nemôže potom slúžiť ani ľuďom ani Bohu.

Predstajte si, že Cyril a Metod by tiež zaspali na vavrínoch a hovorili by: tak, ako to bolo, je to dobré, netreba nič meniť, nikam chodiť, nič nové vymýšľať, treba sa držať dávnej tradície. Možno by sme tu my dnes neboli a nemohli sa vzdelávať v Písme. Preto ani my by sme nemali stále hľadať iba do minulosti. A ak – tak len preto, aby sme sa z nej poučili, vzali si z nej to dobré. Ale nie, aby sme ju žili aj dnes. Samozrejme tie základe myšlienky musia zostať rovnaké, ale dajú sa obaliť do nového šatu. Preto sa neobzerajme do minulých rokov, lebo nostalgia za nimi, nie je prejavom múdrosti. **Múdrosť hľadá možnosti a cesty a snaží sa privádzať k životu budúcnosti a nie k smrti minulosti. Lebo to, čo sa stalo, sa už neodstane. Ale my môžeme s nádejou pozerat' do budúcich dní a nechať sa Bohom viesť tam, kde má On pre nás pripravené ciele pre tento i večný život.**

Prijmi Božie vedenie – aby sme ho prijali, musíme ho najprv vidieť. A to je niekedy náš problém. Sústredíme sa na seba, svoj pohľad na svet, máme svoje predstavy a tak zabúdame mať otvorené oči a srdce, aby sme vždy a všade videli Pána Boha s Jeho milostivým vedením a plánom, ktorý má pre nás pripravený. **Sme zameraní len na svoje „ja“ alebo na to, čo nám hovoria ľudia, alebo čo vidíme svojimi očami bez skúmania podstaty. Preto blúdime v spleti pozemských ciest a nevidíme na nich to, čo Pán Boh pre nás robí. A ako v našom živote koná.**

Cyryl a Metod celý život žili ako kresťania. To, čo robili bolo prejavom a následkom ich viery v živého Boha. Hľadali Jeho tvár, dopytovali sa na Jeho vôľu, nechávali sa viesť Jeho Duchom a túžili dosahovať ciele, ktoré Boh pre nich vytýčil v tomto svete. Prešli si dobrom aj zlom,

a v tom všetkom zisťovali, kde a aký je Boh. Preto aj my v živote potrebujeme dobré aj zlé dni. Dobré dni nám Pán Boh dal, aby sme si nezúfali, ale aby sme s nádejou hľadeli na Pána a učili sa byť vďačnými za to, čo nám dáva a čo s nami koná. Zlé dni nám Pán Boh dal, aby sme neboli so sebou 100% spokojní, aby sme si priznali svoje hranice a nedostatky, aby sme boli k sebe kritickí. **Kto hľadá Božiu tvár a číta Jeho slovo, vie oceniť aj dobré aj zlé dni, pretože ich prežíva v Božej blízkosti, ktorá ho učí a chráni a a spoznáva Boha v Jeho milosti, odpustení a láske.**

Začiatok je ešte taký rozpačitý, ale potom sa človek mnohému naučí a preto je koniec lepší. Aj to, čo urobili Cyril a Metod možno v tej chvíli nevyznelo až tak dobre, ale Pán Boh požehnal ich dielo a snahu a koniec ich služby aj my dnes môžeme prežívať a zúžitkovať. Preto **aj my budme pokorní a trpezliví, nebracajme sa stále do minulosti a otvoríme oči, aby sme v dobrých aj zlých dňoch videli nášho Boha. A tak Mu slúžili ako dobré nástroje v tomto svete na realizovanie Jeho plánov a moci.** Amen.